

TRANSPORT MARITIME

Connaissance – Article 91 loi maritime – Qualité du transporteur – Propriétaire du navire – Règle de prévalence du DIP en disposition particulière de droit impératif – Droit belge (e.a. art. 91 loi maritime) reste applicable en cas de transport au départ ou vers un port belge

TRANSPORT MARITIME

Responsabilité du transporteur – Dommages se développant de manière progressive – Endroit où le dommage s'est produit

TRANSPORT MARITIME

Connaissance – Réserve sur la lettre de connaissance – Dommages à la destination finale – Accord

Artikel 91 zeewet definieert de “vervoerder” als de scheepseigenaar of de bevrachter die partij is bij een vervoerovereenkomst met een afzender. Hiermee wordt niet bedoeld dat ofwel de scheepseigenaar, ofwel de bevrachter, maar niet beiden samen, te beschouwen is als vervoerder in de zin van artikel 91 zeewet. Het zee-recht en de Haagse Regels erkennen de pluraliteit van vervoerders: zowel de bevrachter, die zelf de vervoerovereenkomst sluit, als de scheepseigenaar, die door de wet aan de vervoerovereenkomst wordt gebonden, zijn vervoerders in de zin van artikel 91 zeewet.

Artikel 91 zeewet is een IPR-voorrangsregel in de zin van artikel 20 WIPR en een bepaling van bijzonder dwingend recht in de zin van artikelen 3, 3. en 9 van de Rome I-Verordening, en sluit derhalve de toepassing van de gewone IPR-verwijzingsregels uit. Op een vervoer van of naar een Belgische haven is steeds het Belgisch recht van toepassing, en geldt derhalve de regel dat de scheepseigenaar ook als vervoerder in de zin van artikel 91 zeewet te beschouwen is. Een cognossement wordt immers steeds geacht door de kapitein te zijn uitgegeven (tenzij er twee sets cognossements zijn en de kapitein een eigen kapiteinscognossement heeft uitgegeven), en de scheepseigenaar staat krachtens artikel 46 zeewet in voor de verbintenissen die door de kapitein worden aangegaan.

Goederenschade die zich progressief ontwikkelt gedurende de zeereis (zoals roestvorming, overrijp en rot worden van fruit, enz.) wordt juridisch geacht zich voor te doen op het ogenblik van de aflevering van de goederen aan de bestemming.

De zeevervoerder heeft een resultaatsverbintenis om de goederen af te leveren in dezelfde staat als deze beschreven in het cognossement. Wanneer het cognossement geclausureerd werd met de bemerking dat de lading staal atmosferische roest vertoonde en bedekt was met sneeuw en ijs, maar de lading afgeleverd werd met zware roestschade en gecontamineerd met zout, heeft de zeevervoerder de goederen niet afgeleverd in de staat zoals beschreven in het cognossement. Het cognossement werd niet geclausureerd voor de aanwezigheid van zout. Indien dit vóór belading reeds aanwezig was, had de zee-

vervoerder dit moeten opmerken en voorbehoud maken. Indien het zout pas na belading op het staal terecht gekomen is, valt dit onder de aansprakelijkheid van de zeevervoerder.

Cour de justice de l'Union européenne 23 février 2013

ProRail BV / Xpedys e.a.

Affaire: C-332/11

DROIT JUDICIAIRE EUROPEEN ET INTERNATIONAL

Règlement CE n° 1206/2001 du 28 mai 2001 – Coopération dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile et commerciale – Exécution directe de l'acte d'instruction – Désignation d'un expert – Expertise transfrontalière

EUROPEES EN INTERNATIONAAL GERECHTELIJK RECHT

Verordening EG nr. 1206/2001 van 28 mei 2001 – Bewijsverkrijging, samenwerking tussen gerechten in burgerlijke en handelszaken – Rechtstreekse uitvoering van een onderzoeksdaad – Aanstelling van een deskundige – Transnationale deskundigenonderzoek

Zie in dit verband de rubriek Internationaal privaatrecht, p. 474.

5. INTELLECTUELE EIGENDOM, RECHT EN TECHNOLOGIE/DROITS INTELLECTUELS, DROIT ET TECHNOLOGIE

Grégory Sorreaux⁵ en Jan Clinck⁶

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie van de Europese Unie 7 maart 2013

Zaak: C-607/11

AUTEURSRECHTEN EN NABURIGE RECHTEN

Auteursrecht – Beschermingsomvang – Vermogensrechten – Reproductierecht

DROITS D'AUTEUR ET DROITS VOISINS

Droit d'auteur – Etendue de la protection – Droits patrimoniaux – Droit de reproduction

TVCatchup (hierna 'TVC') biedt aan haar gebruikers de dienst aan om 'rechtstreeks' via *internet streaming* gratis televisie-uitzendingen van commerciële zenders te ontvangen. Men staat dit evenwel slechts toe indien de aanvrager reeds in het bezit is van een kijkvergunning om het programma in het Verenigd Koninkrijk te bekijken. Met andere woorden, enkel diegene die al gerechtigd is om thuis op zijn televisie het desbetreffende programma

⁵ Advocaat te Brussel.

⁶ Advocaat te Brussel.

te bekijken, krijgt toegang tot het programma via de diensten van TVC.

TVC maakt gebruik van vier groepen servers om de televisieprogramma's ter beschikking te stellen. Dit zorgt er uiteindelijk voor dat een individueel gegevenspakket (het aangevraagde kanaal) enkel naar een individuele gebruiker wordt verstuurd, en dus niet naar een groep gebruikers.

TVC financiert haar diensten door middel van reclame.

De televisieomroepen waren van mening dat de hierboven beschreven diensten van TVC een inbreuk vormden op hun auteursrechten en een verboden mededeling aan het publiek uitmaakten in de zin van artikel 3, 1. richtlijn 2001/29.

Het Hof van Justitie oordeelt in zijn arrest dat de toestemming van de auteur in principe vereist is voor elke doorgifte of wederdoorgifte van een werk waarbij een specifieke technische werkwijze wordt gebruikt.

Dit wordt volgens het Hof bevestigd door de artikelen 2 en 8 van richtlijn 93/83, op grond waarvan een nieuwe toestemming is vereist voor een gelijktijdige, ongewijzigde en integrale doorgifte, per satelliet of kabel, van een eerste uitzending van radio- of televisieprogramma's die beschermde werken bevatten, ook al konden deze uitzendingen in hun ontvangstgebied reeds worden ontvangen via andere technische werkwijzen, zoals via radiogolven van grondnetwerken.

Aangezien een beschikbaarstelling van de werken via wederdoorgifte op Internet van een via zendmasten uitgezonden televisie-uitzending gebeurt volgens een specifieke technische werkwijze die verschilt van de werkwijze voor de oorspronkelijke mededeling, moet zij worden beschouwd als een 'mededeling' in de zin van artikel 3, 1. van richtlijn 2001/29. Bijgevolg kan een dergelijke wederdoorgifte niet gebeuren zonder de toestemming van de auteurs van de wederdoorgegeven werken wanneer zij aan het publiek worden medege-deeld.

Het Hof onderzoekt daarnaast of er sprake is van een mededeling aan een 'publiek'. Het Hof herhaalt op dit punt wat er reeds in het arrest *Rafael Hoteles* werd uiteengezet, nl. dat onder 'publiek' een onbepaald aantal potentiële kijkers begrepen dient te worden. Of deze kijker via een één-op-één-verbinding toegang tot de uitzending krijgt, is hiervoor irrelevant.

Om een wederdoorgifte als 'mededeling' te kwalificeren is het niet bepalend of er een winstoogmerk is.

Het is tot slot van geen tel of de wederdoorgifte gebeurt door een onderneming die rechtstreeks concurreert met de oorspronkelijke omroeporganisaties.

6. INSOLVENTIE/INSOLVABILITÉ

*Arie Van Hoe*⁷

Wetgeving/Législation

Wetsvoorstel tot instelling, in het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemen, van de vergoeding naar billijkheid voor aangerichte ernstige en abnormale verstoring, *Parl.St. Kamer 2012-13, nr. 2722/001*

INSOLVENTIE – ALGEMEEN

Wetsvoorstel – Maatschappelijk verantwoord ondernemen – Foutloze aansprakelijkheid

INSOLVABILITE – GENERALITES

Proposition de loi – Entreprenre de manière sociale-ment responsable – Responsabilité sans faute

Het wetsvoorstel beoogt een *hard law*-invulling te geven aan het maatschappelijk verantwoord ondernemen. Naar analogie met de door het Hof van Cassatie ontwikkelde evenwichtsleer inzake burenhinder wordt een foutloze aansprakelijkheid vooropgesteld in geval van "ernstige en abnormale verstoring van de economie, de maatschappij of het milieu", die verplicht tot een "billijk herstel" van de veroorzaakte schade (art. 2). Deze regeling doet geen afbreuk aan andere aansprakelijkheidsgronden (art. 3). Alleen de Federale Staat en de deelgebieden zijn bevoegd om, elk voor hun deel, en binnen een termijn van tien jaar na ontstaan van de verstoring, schadeloosstelling te eisen (art. 4), waarbij de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde bevoegd zijn om de verstoring naar billijkheid vast te stellen (art. 5). De vooropgestelde regeling wordt onder meer geflankeerd door de mogelijkheid tot inschrijving van een hypotheek op de onroerende vaste activa van de betrokken onderneming (art. 6) en een met de faillissementswet vergelijkbare verdachte periode (art. 7).

Artikel 45 van de wet van 14 januari 2013 houdende diverse bepalingen inzake werklastvermindering binnen justitie

VOORRECHTEN

Bijzondere voorrechten – Niet-betaalde verkoper – Verkoper van bedrijfsuitrusting – Afschaffing publiciteitsvereiste

PRIVILEGES

Privilèges spéciaux – Vendeur impayé – Vendeur de matériel d'équipement professionnel – Suppression de l'exigence de publicité

Ten bate van de verkoper van bedrijfsuitrusting bestaat een versterkt voorrecht (art. 20, 5° Hyp.W.). Dit versterkt voorrecht beschermt de onbetaalde verkoper

⁷ Assistent UA.